

ศาสนาพุทธต่างจากศาสนาอื่นอย่างไร?

สารบัญ

- เป้าหมายที่แท้จริงของพระพุทธศาสนา
- เรื่องความเชื่อ
- เปรียบเทียบศาสนา (จุดหมายสูงสุดและวิธีการเข้าถึง)
- ทำไมศาสนาทั้งหลายสอนไม่เหมือนกัน
- คำสอนของศาสนาทั้งหมด กล่าวถูกต้องหรือไม่
- วิเคราะห์ศาสนาอื่นด้วยหลักของพุทธศาสนา
- เป้าหมายสูงสุดของพระพุทธศาสนา
- วัฏจักร และ จุดจบของโลก ในทรรศนะของพระพุทธศาสนา
- โลกล่าง กับโลกแตก แตกต่างกัน
- ทำไมพระพุทธเจ้าไม่สอนเรื่อง “พระเจ้า” และ “พระผู้สร้าง” ?
- พระพุทธเจ้าไม่ตอบเรื่อง “สร้างโลก” เพราะไม่มีความรู้..??

เป้าหมายที่แท้จริงของพระพุทธศาสนา

คำสอนของพุทธศาสนาต่างจากศาสนาอื่น คือ คำสอนของศาสนาอื่นนั้นเป็นคำสั่งสำเร็จรูปที่ศาสนิกจะต้องทำตามให้เทพเจ้าพึงพอใจสถานเดียว ใครไม่ทำตามจะถูกลงโทษจากเทพเจ้าเบื้องบน โดยการให้ตกนรกไปตลอดกาล[1] แต่คำสอนของพุทธศาสนาเป็นเพียงการนำกฎความจริงของธรรมชาติมาบอกเท่านั้น พระพุทธเจ้าไม่ใช่ผู้สร้างกฎหรือผู้บังคับผู้คนให้ต้องทำตามกฎ พระองค์เป็นเพียงมนุษย์ธรรมดาคนหนึ่งที่ยพยายามสั่งสม/บำเพ็ญบารมีมาแล้วเป็นล้าน ๆ ชาติ[2] จนได้ตรัสรู้เป็นสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระองค์ทรงรู้แจ้งในกฎเกณฑ์ทั้งปวงของธรรมชาติว่า สิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นมีอะไรเป็นสาเหตุ ดังปรากฏหลักฐานให้ศึกษาในจุฬัมมวิภังคสูตร[3] พระองค์ทรงรู้ว่ามีวิธีการอย่างไรบ้างจึงจะหลุดพ้นไปจากกฎเกณฑ์ทั้งปวงของธรรมชาติได้

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสว่า ตถาคตจะอุบัติขึ้นหรือไม่อุบัติขึ้นก็ตาม ความตั้งอยู่ตามธรรมดา ความเป็นไปตามธรรมดา ก็คงตั้งอยู่อย่างนั้น ตถาคต(เพียงแต่)รู้แจ้งแล้ว...จึงนำมาบอก..เปิดเผย ...ว่า "สังขารทั้งปวงไม่เที่ยง ..สังขารทั้งปวงเป็นทุกข์..ธรรมทั้งปวงเป็นอนัตตา"[4] และตรัสว่า "เพราะชาติเป็นปัจจัยชรามรณะจึงมี ตถาคตเกิดขึ้นหรือไม่เกิดขึ้นก็ตาม ความตั้งอยู่ตามธรรมดา ความเป็นไปตามธรรมดา ความที่มีสิ่งนี้เป็นปัจจัยของสิ่งนี้ ก็คงตั้งอยู่อย่างนั้น ตถาคต(เพียงแต่)รู้แจ้งและเข้าถึงธรรมนั้น แล้วนำมาบอก แสดง บัญญัติ กำหนด เปิดเผย จำแนก ทำให้ง่าย และกล่าวว่า'เธอทั้งหลายจงดูเถิด'[5]

พระพุทธเจ้าทรงยอมรับว่า แม้พระองค์จะทรงรู้แจ้งความจริงของสิ่งทั้งปวงแล้ว แต่พระองค์ก็ไม่สามารถทำให้ใครเข้าถึงความจริงนั้นได้ จนกว่าเขาผู้นั้นจะเข้าถึงได้ด้วยความเพียรแห่งตนเอง พระองค์เป็นเพียงผู้ชี้ทางเท่านั้น ดังพุทธพจน์ว่า "นิพพานมีอยู่ ทางไปนิพพานมีอยู่ เรา(ตถาคต)ผู้ชักชวนมีอยู่ เมื่อเป็นเช่นนี้ สาวกที่เราสั่งสอนอยู่อย่างนี้ พรา้สอนอยู่อย่างนี้ บางพวกสำเร็จนิพพาน อันถึงที่สุดโดยส่วนเดียว บางพวกก็ไม่สำเร็จ ในเรื่องนี้ เราจะทำอย่างไรได้ ตถาคตก็เป็นแต่ผู้บอกทาง พระพุทธเจ้าก็เพียงบอกทางให้ บุคคลผู้ปฏิบัติด้วยตนเอง จะพึงหลุดพ้นได้ ด้วยประการฉะนี้"[6]

เรื่องความเชื่อ

เรื่องความเชื่อ พระโพธิญาณ(ชา สุภทโท) เคยให้ทัศนะไว้ ดังนี้

ครั้งหนึ่งมีคนกลุ่มหนึ่งมาถามปัญหาท่านอาจารย์ชา (หลวงพ่ocha วัดหนองป่าพง อุบลราชธานี) เรื่องชาติหน้าภพหน้า เขาสงสัยว่า คนตายแล้วเกิดหรือไม่?

ผู้ถาม : หลวงพ่อครับ ชาติหน้ามีจริงไหม?

ท่านอาจารย์ชา : ถ้าบอกจะเชื่อไหมล่ะ?

ผู้ถาม : เชื่อ

ท่านอาจารย์ชา : ถ้าเชื่อ.....คุณก็โง่

ผู้ถาม : คนตายแล้วเกิดใหม่?

ท่านอาจารย์ชา : จะเชื่อไหมล่ะ? ถ้าเชื่อ.....คุณโง่หรือฉลาด? [20]

เปรียบเทียบศาสนา

จุดหมายสูงสุด

๑. อิสลาม - สวรรค์ คือ ดินแดนที่จะได้รับความสุขตามที่พระอัลลาห์จะ ประทานให้ เช่นจะได้หญิงสาวสวยตาโตเป็นภริยา[7] เป็นต้น
๒. คริสต์ - สวรรค์ คือ ดินแดนที่มีแต่ความสุขตามแต่พระเยซูว่าให้มอบให้
๓. พราหมณ์ - พรหมัน คือสภาวะดั้งเดิมของสรรพสิ่งมีความบริสุทธิ์สูงสุด
๔. พุทธ - นิพพาน คือ สภาวะที่บริสุทธิ์สูงสุด ไม่มีการเกิด จึงไม่มีการแก่ /ตาย

วิธีการเข้าถึง

๑. อิสลาม ต้องมีศรัทธาไม่หวั่นไหวทำความดีตามพระประสงค์ของพระอัลลอ์ ต้องสรรเสริญพระองค์บ่อย ๆ
๒. คริสต์ ต้องมีศรัทธามั่นคงห้ามสงสัย ทำความดีตามพระประสงค์ของพระเจ้า เน้นรักผู้อื่น ต้องอ้อนวอนและสรรเสริญพระองค์บ่อย ๆ[8]
๓. พราหมณ์ ทำตามหน้าที่อย่างเคร่งครัด ปฏิบัติภาวนาถึงขั้นอรุณมาน
๔. พุทธ ไม่จำเป็นต้องมีศรัทธา จึงไม่มีการอ้อนวอนร้องขอ[9] แต่ทำให้มาพิสูจน์ความจริงด้วยตนเอง โดยการปฏิบัติจิตภาวนาอย่างเคร่งครัด จากนั้นสังจิตพิจารณาองค์ฌาน จนเกิดเป็นสภาวะญาณ เกิดวิปัสสนาญาณ ๑๖ ขั้น เข้าถึง "พระนิพพาน"อย่างสมบูรณ์

ก่อนอื่นขอให้เข้าใจก่อนว่า หลักคำสอนของทุกศาสนาเป็นสัจจะ ความจริงด้วยกันทั้งสิ้น ผู้ที่เชื่อพระอัลลาห์ทำตามคำสั่งสอนของพระองค์จะได้ขึ้นสวรรค์จริง ผู้ที่เชื่อพระเยซูว่าทำตามคำสั่งสอนของพระองค์จะได้ไปอยู่ในแดนสวรรค์จริง ผู้ที่เชื่อพรหมณ์ทำตามหน้าที่อย่างเคร่งครัด เจริญภาวนาถึงขั้นอรุณ ฌานจะเข้าถึงพรหมันจริง

ทำไมศาสนาทั้งหลายสอนไม่เหมือนกัน

ถาม : ทำไมศาสนาทั้งหลายสอนไม่เหมือนกัน มีความเชื่อไม่เหมือนกันและปฏิบัติไม่เหมือนกัน

ตอบ : ที่จริงแล้ว ความจริงและความบริสุทธิ์สูงสุดมีเพียงหนึ่งเดียว แต่ที่ศาสนาทั้งหลายสอนต่างกัน เพราะศาสดาของแต่ละศาสนาเข้าถึงความจริงได้ไม่เท่ากัน ถ้าสมมติว่าความจริงสูงสุด คือ ข้าง ศาสดาที่จับถูกทางก็บอกว่า "ทางนี้แหละคือ ข้าง " ศาสดาที่จับถูกวงก็บอกว่า "วงนี้แหละคือ ข้าง " ศาสดาที่จับถูกหูก็บอกว่า "หูนี้แหละคือ ข้าง " ศาสดาที่คลำทั่วทั้งตัวก็บอกว่า "ทั้งตัวนี้แหละคือ ข้าง "[10]

คำสอนของศาสดาทั้งหมด กล่าวถูกต้องหรือไม่

ถาม : คำสอนของศาสดาทั้งหมด กล่าวถูกต้องหรือไม่ ?

ตอบ : ศาสดาทุกท่านกล่าวถูกต้อง ไม่มีใครกล่าวผิดแม้แต่ท่านเดียว เพราะหูก็คือข้าง งวงก็คือข้าง ทางก็คือข้าง เพียงแต่ศาสดาบางท่านรู้บางส่วน แต่หลงเข้าใจผิดว่าสิ่งที่ตนรู้คือทั้งหมดของตัวข้าง

วิเคราะห์ศาสนาอื่นด้วยหลักของพุทธศาสนา

ศาสนาคริสต์สอนให้ฝัง釘ตรึงทาลงในพระผู้เป็นเจ้า โดยปราศจากข้อสงสัย สอนให้ทำความดีมีความสุขกับการช่วยเหลือผู้อื่น ปฏิบัติตามที่พระเจ้าปรารณา เมื่อตายแล้วจะได้รับชีวิตนิรันดร์ในดินแดน สวรรค์ของพระเจ้า

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต
โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติ

พระเจ้าคือผู้สร้างทุกสิ่งทุกอย่างและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ฉะนั้นพระเจ้าของศาสนาคริสต์ ก็คือ สิ่ง
ที่พุทธศาสนาเรียกว่า “พระธรรม” หรือ “ธรรมชาติ” เพราะธรรมชาติ คือทุกสิ่งทุกอย่าง มีกฎเกณฑ์ใน
ตัวเอง

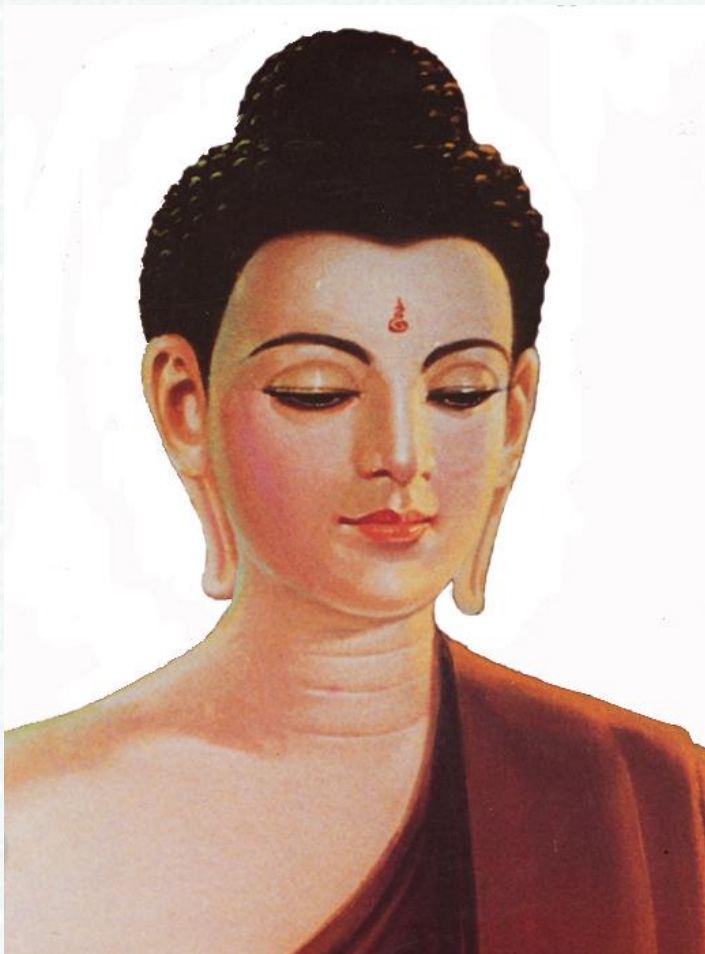
“พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์และสัตว์” ฉะนั้น พระเจ้าก็คือสิ่งที่พุทธศาสนา เรียกว่า “อริชชา
(ความไม่รู้ความจริง)”นั่นเอง ..อริชชาเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติ[11]

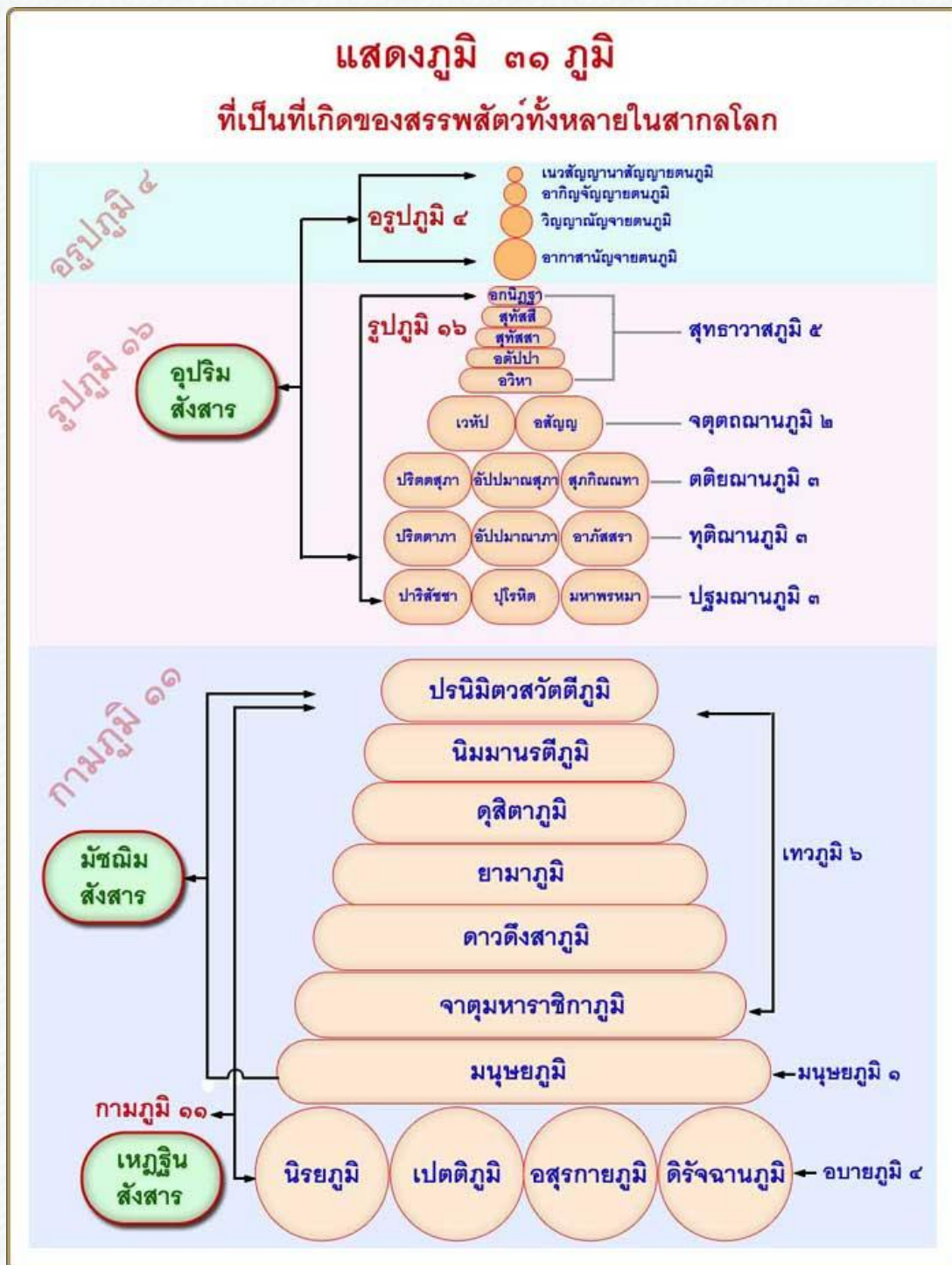
“ผู้ที่ทำความดีช่วยเหลือผู้อื่นเท่านั้นจึงจะได้ไปอยู่สวรรค์กับพระเจ้า” ตรงกับหลักคำสอนของ
พุทธศาสนาว่า “ ผู้ที่ทำบุญกุศลไว้มาก ขณะที่ตายมีจิตผ่องใส เมื่อตายแล้วจะได้ไป เกิดเป็น
เทวดาในสวรรค์” ต่างกันแต่..พุทธศาสนาสอนต่อไปอีกว่า เมื่อเสวยผลบุญในสวรรค์หมดแล้วก็
ต้องกลับมาเกิดเป็นคนอีก.....ซึ่งเรื่องนี้ศาสนาอื่น ๆ ยังรู้ไปไม่ถึง

“จงเปิดใจรับการเข้ามาของพระเจ้า” ตรงกับ การเจริญอนุสสติทั้งมัญฐานในพุทธศาสนา ซึ่ง
สามารถทำผู้ปฏิบัติให้เข้าถึงได้เพียงขั้นจตุตถฌานเท่านั้น เมื่อตาย จะไปเกิดเพียงแค่พรหมชั้น
“อสังขญ์”

ถามว่า : ทำไมศาสนาคริสต์สอนว่าการได้ไปอยู่กับพระเจ้าในสวรรค์เป็นความสุขสูงสุดชั่ว
นิรันดร์ และสัตว์ที่ตกนรกก็ต้องตกไปชั่วนิรันดร์กาลเช่นกัน

ตอบ : เพราะท่านศาสดาสามารถระลึกชาติได้เพียงชาติเดียว จึงเข้าใจผิดว่า ชาติหน้ามีอยู่
เพียงชาติเดียว ทำให้ท่านคิดว่าผู้ที่ทำความดีจะได้อยู่ในแดนสวรรค์ชั่วนิรันดร์ ผู้ที่ทำความชั่วก็
ต้องตกนรกไปตลอดกาล แท้จริงแล้วหาเป็นเช่นนั้นไม่...

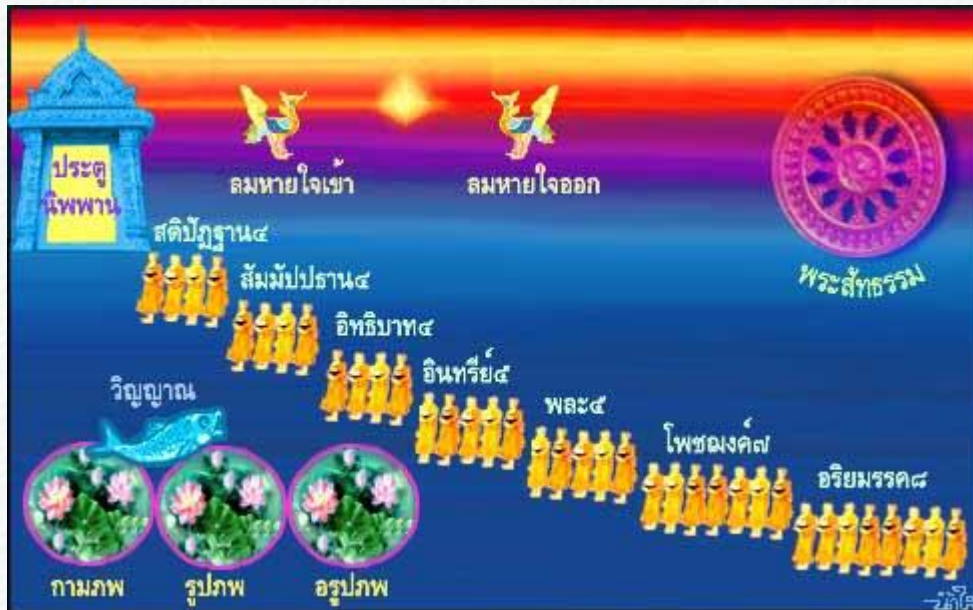

พระพุทธเจ้าทรงรู้แจ้งกฎธรรมชาติว่า สัตว์ทุกชีวิตเคยเวียนว่ายตายเกิดมาแล้วนับชาติไม่ถ้วน ผู้ที่ไม่เคยเกิดเป็นพ่อแม่กันมาก่อนหาได้ยาก บางชาติเกิดเป็นเทพ บางชาติเป็นมนุษย์ บางชาติเป็นสัตว์เดรัจฉาน บางชาติเกิดเป็นเปรต/อสุรกาย บางชาติต้องตกนรก ต้องเวียนว่ายตาย-เกิดอยู่อย่างนี้ไม่มีที่สิ้นสุด ตามอำนาจบุญและบาปที่ตนเองได้ทำไว้ เหตุการณ์ทุกอย่างที่เราประสบอยู่ทุกวันนี้ไม่มีคำว่าโชคหรือบังเอิญ ทุกอย่างเป็นผลสืบเนื่องมาจากการกระทำของเราในอดีตทั้งสิ้น เมื่อเราจะต้องเกิดอีก สิ่งที่จะตามมาด้วย คือ ความแก่ ความเจ็บ ความตาย และความทุกข์กายทุกข์ใจ ฉะนั้น วิธีที่จะรอดพ้นจากความแก่ ความเจ็บ ความตาย และความทุกข์ทั้งปวงได้ ก็มีอยู่เพียงวิธีเดียวเท่านั้น นั่นก็คือ “การไม่เกิดอีก”

เป้าหมายสูงสุดของพระพุทธศาสนา

เป้าหมายสูงสุดของพระพุทธศาสนา คือ เจริญวิปัสสนากาวนาจนบรรลุเข้าสู่ มรรค ผล นิพพาน ตัดกระแสธรรมชาติให้ขาดสะบั้นลงได้อย่างเด็ดขาดสิ้นเชิง กำจัดสาเหตุที่ก่อให้เกิดการถือกำเนิดในภพใหม่ เพราะเมื่อไม่เกิดอีก เราก็ไม่ต้องแก่ ไม่ต้องเจ็บ ไม่ต้องตาย และไม่ต้องทุกข์กาย ทุกข์ใจอีกต่อไป

สรุปว่า คำสอนของศาสนาคริสต์ที่ปรากฏในคัมภีร์ไบเบิล นำผู้ปฏิบัติตามให้เข้าถึงได้เพียงรูปพรหมชั้น"อสังข"เท่านั้น

ในเรื่องนี้ มีพี่น้องชาวคริสต์ กล่าวแย้งว่า[12]

" จะแสดงให้เห็นเหตุผลที่ว่า ทำไมสิ่งที่คริสเตียนเชื่อ กับ พุทธศาสนาถึงแตกต่างกันแบบว่า ...โดยสิ้นเชิง...นะครับ

สิ่งที่คริสเตียนเชื่อคือ (จะว่ากันตามเหตุและผล เป็นเรื่องเป็นราว) " พระเจ้าทรงสร้างสิ่งต่างๆและที่พระองค์ให้ความสำคัญก็คือการสร้าง"ชีวิต" ซึ่งพระองค์ทรงสร้างมาอย่างดี และทรงเห็นว่าดีแล้วที่สุดของการทรงสร้างก็คือ "มนุษย์" แต่มนุษย์ได้ทำชั่วช้าในสายพระเนตรของพระเจ้า และเพราะตัวของมนุษย์เองได้เปลี่ยนจากชีวิตซึ่งเคยเป็น"สิ่งที่สวยงาม"กลายเป็น"คำสาปแช่ง"

และเพราะคำสาปแช่งนี้เอง ความตายจึงได้มาเยือน เพราะมนุษย์นั้นเป็นคนเลือกเอง แต่พระเจ้าผู้รักมนุษย์ ไม่ต้องการเช่นนั้น (หากไม่เข้าใจต้องไปศึกษาความรักใหม่นะครับ) พระองค์จึงได้ลงมา "ตาย" เพราะความบาปของมนุษย์เพียงคนเดียวพอ เพื่อแก้คำสาปที่ว่า"เพราะคำจ้างของความบาปคือความตาย...."และล่วงไป 3 วัน พระองค์ได้เป็นขึ้นจากความตาย

(เอาละไม่พูดมากเดี๋ยวหาว่าเขี้ยว...)

มาดูสิ่งที่พุทธศาสนาสอนกันนะครับ (จะว่าตามเหตุและผลเป็นเรื่องเป็นราวเหมือนกัน)

ก็อย่างที่ว่ากันว่า ไม่ใช่ว่าพุทธศาสนาไม่ได้ปฏิเสธพระเจ้า เพราะเค้าก็มีพระเจ้าเหมือนกัน แต่พระเจ้าในความเข้าใจของเค้าคือ "กฎแห่งธรรมชาติ" และเมื่อมนุษย์ผู้ไม่รู้จักพระเจ้าผู้เที่ยงแท้ (ผู้ได้สร้างธรรมชาติ)

เมื่อนั่งคิดใคร่ครวญ ไตร่ตรอง ดูว่า"ชีวิตเกิดมาทำไม?" ก็จึงพยายามหาสิ่งที่สมเหตุสมผลที่สุด

และได้สังเกตจากชีวิตของคนต่างๆรอบข้าง ซึ่งมีแต่ การเกิด แก่ เจ็บ ตาย(แต่เชื่อได้เลยครับว่าคนเหล่านั้นก็ไม่รู้จักพระเจ้าผู้เที่ยงแท้) จนในที่สุดทฤษฎีที่สมเหตุสมผลก็ได้เกิดขึ้น คือ"อริยสัจ 4" ซึ่งได้รวบรวมเอาเหตุการณ์ที่เป็นสัจธรรมของมนุษย์ ทั้ง 4 อย่างมาอธิบายตามกฎของธรรมชาติ ในที่สุดจึงได้รับรู้คำตอบที่ว่า"ชีวิตเกิดมาทำไม?" คำตอบก็คือ"เกิดมาใช้กรรม"นั่นเอง และเหตุนี้เอง เพราะเค้าเชื่อว่า"ชีวิต" คือสิ่งที่วนเวียนไปมาเหมือนวงกลม จึงได้หาทางที่จะออกจากวงเวียนนี้ โดยการเข้าสู่"นิพพาน"

หรือจะพูดให้เข้าใจง่ายๆก็คือ "การดับชีวิต" ไปสู่ความว่างเปล่าไม่ต้องกลับมาเกิดอีก

และนี่แหละครับคือความขัดแย้งกันทางความเชื่อที่คริสเตียนและพุทธศาสนิกชน ไม่สามารถจะเข้าใจกันได้ เพราะฝ่ายหนึ่งเชื่อว่าจะต้องดับสิ่งที่เรียกว่าชีวิตให้ได้ แต่อีกฝ่ายหนึ่งเชื่อว่าชีวิตคือการเริ่มต้นและพระเจ้าทรงเห็นวาทินัก

และฝ่ายหนึ่งเชื่อว่าชีวิตเป็นวงกลม แต่อีกฝ่ายหนึ่งเชื่อว่าชีวิตคือเส้นตรง

ข้าพเจ้าขอชี้แจง ดังนี้...

"เส้นตรง" ที่คุณว่าคืออะไร รั้มย...

ศาสนาคริสต์มองชีวิตว่าเป็นเส้นตรง ..ก็เหมือนกับเรามองด้วยตาเปล่าว่า "โลกแบน" นั่นแหละ...

ฉะนั้น..สาเหตุที่พุทธ กับคริสต์มองชีวิต แตกต่างกันถึงเพียงนี้....ก็เพราะศักยภาพในการมองเห็นความจริงมีไม่เท่ากันนั่นเอง...ละครับ

....เส้นตรงที่ศาสนาคริสต์มองเห็น....นั่นก็คือองค์ประกอบเล็ก ๆ ของวงกลมขนาดใหญ่..นั่นเอง ก็เหมือนกับเราเห็นด้วยตาเปล่าว่าโลกแบน....แต่โดยความเป็นจริงแล้ว โลกแบนที่เราเห็นนั้น..เป็นเพียงส่วนเล็ก..ๆ ของโลกขนาใหญ่ที่กลมนั่นเอง

ดังที่ผมอธิบายมานี้...ก็น่าจะพอทราบแล้วนะครับว่า....คุณกำลังอยู่ในส่วนไหน..ของความจริงที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้ นะครับ.....ผมไม่ได้ปฏิเสธว่าสิ่งที่คุณรู้มันผิด นะครับ....เพราะเมื่อมองด้วยสายตาแล้ว...มองอย่างไร? โลกก็ยังแบนอยู่ดี... แม้จะมีผู้ร่ำมายืนยันว่าโลกกลมก็ตาม??????[13]

ขออย่าให้เข้าใจอีกครั้ง... และคำว่า "โลกกลม" ในที่นี้ ไม่เกี่ยวกับท่านโป๊ปอะไรนั่นหรอกนะครับ ..เป็นเพียงอุปมาให้เห็นความแตกต่างระหว่างพุทธ กับคริสต์ ให้เห็นความแตกต่างง่ายขึ้นเท่านั้นเองครับ.....ลองพิจารณาอรรถแห่งอุปมาให้ดีนะครับ...

ศาสนาคริสต์มองชีวิตว่าเป็นเส้นตรง ..ก็เหมือนกับเรามองด้วยตาเปล่าว่า "โลกแบน" นั้นแหละ... ฉะนั้น..สาเหตุที่พุทธ กับคริสต์มองชีวิต แตกต่างกันถึงเพียงนี้....ก็เพราะศักยภาพในการมองเห็นความจริงมีไม่เท่ากันนั่นเอง...ละครับ

....เส้นตรงที่ศาสนาคริสต์มองเห็น....นั่นก็คือองค์ประกอบเล็ก ๆ ของวงกลมขนาดใหญ่..นั่นเอง ก็เหมือนกับเราเห็นด้วยตาเปล่าว่าโลกแบน....แต่โดยความเป็นจริงแล้ว โลกแบนที่เราเห็นนั้น..เป็นเพียงส่วนเล็ก..ๆ ของโลกขนานใหญ่ที่กลมมันเอง

ดังที่อธิบายมานี้...ก็น่าจะพอทราบแล้วนะครับว่า....ศาสนาคริสต์อยู่ในส่วนไหน..ของความจริงที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้ นะครับ....

.....ผมไม่ได้ปฏิเสธว่าสิ่งที่คุณรู้มันผิด นะครับ....เพราะมองด้วยสายตาแล้ว...มองอย่างไร? โลกก็ยังแบนอยู่ดี... แม้จะมีผู้รู้มายืนยันว่าโลกกลมก็ตาม??????

วัฏจักร และ จุดจบของโลก ในทฤษฎีของพระพุทธศาสนา

ขอตั้งสมมติฐานว่า "จุดจบของโลกอยู่ที่ ๖๐๐๐ ล้านปี และ จุดจบของโลก กับ จุดจบของสัตว์ที่มีวิญญาณครองต่างกัน" โดยมีเหตุผลและอธิบาย ยกหลักฐานจากพระคัมภีร์ มาประกอบดังนี้

- ทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์บอกว่า โลกใบนี้เกิดมาแล้ว ประมาณ ๔๕๐๐ ล้านปี

- พระพุทธเจ้าตรัสว่า ในภัทรกัปนี้ โลกใบนี้เคยมีพระพุทธเจ้ามาอุบัติแล้ว ๔ พระองค์ คือ ๑. พระกกุสันธะ ๒. พระโกนาคมนะ ๓. พระกัสสปะ ๔. พระโคตม(พระพุทธเจ้าพระองค์ปัจจุบัน) [14] นั่นก็เท่ากับว่า ประมาณ ๑,๑๕๐ ล้านปีมีพระพุทธเจ้ามาอุบัติ ๑ พระองค์ หลังจากนั้น โลก

จะล้าง เพราะน้ำท่วม,ไฟไหม้ (ภูเขาไฟระเบิด)เป็นยุค ๆไป[15] (แต่โลกยังไม่แตก) ขณะที่โลกถูกไฟไหม้ และน้ำท่วมนั้น มนุษย์ส่วนมากจะไปเกิดในชั้นอาภัสสรพรหม(ไปอยู่กับพระเจ้า) เมื่อภูมิอากาศและผืนดินอุบัติขึ้นใหม่ ก็จะกลับมาเกิดในโลกอีก[16] พระพุทธเจ้าตรัสบอกอีกว่า ในกัปของโลกนี้ จะมีพระพุทธเจ้ามาอุบัติเพียง 5 พระองค์[17] แล้วโลกก็จะแตกพินาศไป เพราะไฟ (ดวงอาทิตย์เรียงกัน ๗ ดวง[18])

นั่นก็แสดงว่า อีกประมาณ ๑๕๐๐ ล้านปีข้างหน้าโลกจะแตกพินาศ หลังจากพระพุทธเจ้าองค์ที่ ๕ คือ พระศรีอริยเมตตรัย อุบัติแล้ว ๑๐๐๐ ล้านปี

แต่สรรพสัตว์ได้มีจุดจบอยู่แค่นั้น หลังจากโลกพินาศแล้ว สัตว์ส่วนมากจะไปเกิดในชั้นอาภัสสรพรหม เมื่อโลกอุบัติขึ้นใหม่ ก็จะกลับมาเกิดเป็นสรรพสัตว์ในโลกอีก ดูลายละเอียดได้ใน อัครคัมภีร์สูตรพระไตรปิฎกเล่มที่ ๑๐

โลกล้าง กับโลกแตกแตกต่างกัน

อีกประมาณ ๕๐๐ ล้านปีโลกจะล้าง เพราะน้ำท่วม และไฟไหม้จนมนุษย์ตายหมดโลก แต่โลกยังไม่แตก หลังจากนั้น..ภูมิอากาศของโลกก็จะกลับเข้าสู่สภาวะปกติอีกครั้ง ..มนุษย์ที่ตายไปเกิดในอาภัสสรพรหม..(ไปอยู่กับพระเจ้า..) ก็จะกลับมาเกิดในโลกอีกครั้ง..แล้วจะเข้าสู่ยุคอยู่ พระพุทธเจ้าองค์ที่ ๕ คือ พระศรีอริยเมตตรัย.... หลังจากยุคพระศรีอริยเมตตรัย..ประมาณ ๑๐๐๐ ปี โลกจึงจะแตก...

เมื่อโลกแตก....สัตว์มีวิญญาณทั้งหลายก็จะเกิดโลกดวงใหม่ต่อไปอีก....สรรพสัตว์ก็จะกลับมาเกิดในโลกดวงใหม่ต่อไปอีก... เป็นอย่างนี้ไม่มีที่สิ้นสุด

ในเมื่อธรรมชาติเป็นเช่นนี้ การได้ไปอยู่บนสวรรค์กับพระเจ้า..ก็ยังมิใช่ที่ปลอดภัย...เพราะ ..??? เพราะเมื่อหมดบุญแล้วก็ต้องกลับไปเกิดในอบายภูมิเป็นส่วนมาก ปรากฏความในพระคัมภีร์ว่า

ครั้งหนึ่ง พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงใช้ปลายพระนขา(เล็บ)ข้อนฝุ่นขึ้นมาเล็กน้อย แล้วตรัสถามภิกษุทั้งหลายว่า .."ภิกษุทั้งหลาย เธอเข้าใจความข้อนี้อย่างไร ฝุ่นที่เราใช้ปลายเล็บข้อนขึ้นมากับแผ่นดินใหญ่นี้จะมากกว่ากัน

ภิกษุทูลตอบว่าข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ แผ่นดินใหญ่นี้แลมากกว่า ฝุ่นที่ปลายพระนขามีเพียงเล็กน้อย เมื่อเทียบกับแผ่นดินใหญ่แล้ว คำนวนไม่ได้ เทียบกัน ไม่ได้ หรือไม่ถึงส่วนเสี้ยว

ภิกษุทั้งหลาย ข้อนี้ก็ฉันทันเหมือนกัน สัตว์ที่จุติเทวดามาเกิดในเทวดามีจำนวนน้อย ส่วนเทวดาที่เคลื่อนจากสวรรค์แล้วไปเกิดในนรก ไปเป็นเปรตมีจำนวนมากกว่า พวกเทพชั้น เวหปผลาที่ไม่ได้สดับพุทธธรรมมีอายุประมาณ ๕๐๐ กัป เมื่อสิ้นอายุให้ระยะเวลาที่เป็นกำหนดอายุหมดไปแล้ว ไปสู่นรกบ้าง ไปสู่แดนเปรตบ้าง[19]

พระองค์ตรัสเปรียบเทียบให้พระภิกษุฟังว่า.... “ เมื่อพรหมเคลื่อนจากภพของตนแล้ว ที่จะได้กลับไปเกิดเป็นพรหมอีกหรือไปเกิดในภูมิที่ต่ำลงมามีจำนวนน้อยแต่เทวดาที่ต้องไปตกนรกมีจำนวนมาก... เทียบได้กับจำนวนฝุ่นที่ปลายนับกับผืนดินทั้งปฐพี ฉะนั้น”

สรุปว่า ถ้ายังไม่บรรลุอรหัตต์เข้าถึงพระนิพพาน ก็ยังต้องเวียนว่ายตายเกิดอยู่รำไปโดยไม่ขึ้นกับศาสนา หรือศาสนาองค์ใด เพราะนี่คือกฎธรรมชาติ ถึงไม่มีใครเชื่อก็ยังคงเป็นอย่างนี้ เพราะนี่คือ กฎธรรมชาติ

ทำไมพระพุทธเจ้าไม่สอนเรื่อง “พระเจ้า” และ “พระเจ้าสร้าง” ?

พระพุทธเจ้าเปรียบเหมือนหมอผ่าตัดผู้ป่วยที่ถูกลูกศรปักอก หมอไม่จำเป็นต้องใส่ใจว่าคนยิงเป็นใคร ทำไมคนร้ายจึงยิง หมอทำหน้าที่เพียงเร่งผ่าตัดช่วยชีวิตให้เร็วที่สุดแต่ถ้าผู้ป่วยไม่ยอมให้ผ่าตัด โดยตั้งเงื่อนไขว่า “ต้องหาคนยิงให้ได้ก่อน ..เขาหน้าตาเป็นอย่างไร? ผู้หญิงหรือผู้ชาย... ต้องให้เขาบอกเหตุผลที่ยิงให้ได้ก่อน...ผมจึงจะยอมให้หมอผ่าเอาลูกศรออก” ถ้าเป็นเช่นนี้ ก็รับรองได้ว่า “ผู้ป่วยตายแน่แท้ !???” ปรากฏหลักฐานในคัมภีร์พระไตรปิฎกจุฬาลงกยสูตร เล่ม ๑๓ ข้อ ๑๒๖ หน้า ๑๓๘ ดังนี้

“หากมีใครกล่าวว่า ‘ตราบใดที่พระผู้มีพระภาคยังไม่ทรงตอบเราว่า ‘โลกเที่ยงหรือโลกไม่เที่ยง? ฯลฯ (..โลกเกิดขึ้นได้อย่างไร)’ ตราบนั้นเราก็จักยังไม่ปฏิบัติธรรมตามคำสอนของพระองค์ ต่อให้บุคคลนั้นสิ้นชีวิตไปตถาคตก็ไม่ตอบเรื่องนั้น เปรียบเหมือนบุรุษต้องลูกศรที่อาบยาพิษอย่าง

ร้ายแรง มิตรอำมาตย์ ญาติสาโลหิตของบุรุษนั้น พึ่งไปหาแพทย์ผู้ชำนาญในการผ่าตัดรักษาบุรุษ ผู้ต้องลูกศรนั้นฟังกล่าวอย่างนี้ว่า 'ตราบใดที่เรายังไม่รู้จักคนที่ยิงเรา เราก็จักไม่ให้ถอนลูกศรนี้ออกไป' ฯลฯ

บุรุษผู้ต้องลูกศรนั้นฟังกล่าวอย่างนี้ว่า 'ตราบใดที่เรายังไม่รู้จักลูกธนูที่เขาใช้ยิง เราว่า เป็น ลูกศรธรรมดา ลูกศรคม ลูกศรหัวเกาทัณฑ์ ลูกศรหัวโลหะ ลูกศรหัวเขี้ยวสัตว์ หรือลูกศรพิเศษ ตราบนั้นเราก็จักไม่ให้ถอนลูกศรนี้ออกไป' ต่อให้บุรุษนั้นตายไป เขาก็จะไม่รู้เรื่องนั้นเลย [21]

“เราไม่ตอบปัญหาว่า ‘โลกเที่ยงหรือโลกไม่เที่ยง? ฯลฯ (..โลกเกิดขึ้นได้อย่างไร)’ เราไม่ตอบเพราะเหตุไร? เราจึงไม่ตอบเพราะปัญหานั้นไม่มีประโยชน์ ไม่เป็นเบื้องต้นแห่งพรหมจรรย์ ไม่เป็นไปเพื่อความคลายทุกข์ เพื่อคลายกำหนด เพื่อดับ เพื่อสงบระงับ เพื่อรู้ยิ่ง เพื่อตรัสรู้และเพื่อนิพพาน เหตุนั้นเราจึงไม่ตอบ ปัญหาอะไรเล่าที่เราตอบ คือปัญหาว่า ‘นี้ทุกข์ นี้ทุกข์สมุทัย นี้ทุกโรธ นี้ทุกข์นิโรธคามินีปฏิปทา’ เราตอบเพราะเหตุไร? เราตอบเพราะปัญหานั้นมีประโยชน์ เป็นเบื้องต้นแห่งพรหมจรรย์ เป็น ไปเพื่อความคลายทุกข์ เพื่อคลายกำหนด เพื่อดับ เพื่อสงบระงับ เพื่อรู้ยิ่ง เพื่อตรัสรู้ และเพื่อนิพพาน เหตุนั้นเราจึงตอบ

เพราะเหตุนั้นแล เธอจงจำปัญหาที่เราไม่ตอบว่าเป็นปัญหาที่เราไม่ตอบ และจงจำปัญหาที่เราตอบว่าเป็นปัญหาที่เราตอบเถิด” [22]

พระพุทธเจ้าไม่ตอบเรื่อง “สร้างโลก” เพราะไม่มีความรู้..??

ตอบว่า..หลังจากตรัสรู้ เจ้าชายสิทธัตถะทรงได้พระนามใหม่ อีกพระนามหนึ่งว่า“พระสัพพัญญู” แปลว่า ทรงรู้เรื่องทั้งปวง คือ รู้หมดทุกอย่าง ด้วยความที่พระองค์รู้ทุกอย่างนี้เอง ทำให้พระองค์ประมวลความรู้ทั้งหมดเข้าด้วยกันแล้วมีพระดำริว่า ถ้าหากทรงสอนทั้งหมด หรือบอกทั้งหมดที่รู้ จะ

ก่อให้เกิดโทษ เกิดหายนะแก่มวลสรรพสัตว์เสียมากกว่า พระองค์จึงเลือกที่จะสอนเฉพาะเรื่องที่เป็นไปเพื่อดับทุกข์ คล้ายโศกเพียงเท่านั้น ปรากฏหลักฐานในคัมภีร์พระไตรปิฎกเล่มที่ ๑๙ หน้า ๖๑๓ ดังนี้

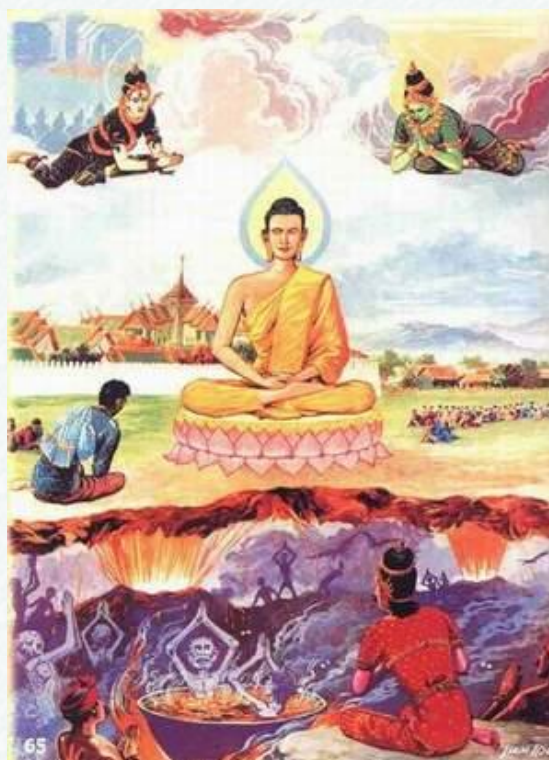
พระผู้มีพระภาคประทับอยู่ ณ สีสพาวนเขตกรุงโกสัมพี ครั้นนั้นพระผู้มีพระภาคทรงหยิบใบประดู่ลาย ๒-๓ ใบขึ้นมา แล้วรับสั่งเรียกภิกษุทั้งหลายมาตรัสว่า “ภิกษุทั้งหลาย เธอทั้งหลายจะเข้าใจความข้อนั้นว่าอย่างไร ใบประดู่ลาย ๒-๓ ใบที่เราหยิบขึ้นมากับใบที่อยู่บนต้น อย่างไหนจะมากกว่ากัน”

ภิกษุทั้งหลายกราบทูลว่า “ใบที่อยู่บนต้นไม้นั้นแลมากกว่า ใบประดู่ลาย ๒-๓ ใบที่พระองค์ทรงหยิบขึ้นมามีเพียงเล็กน้อย พระพุทธเจ้าข้า”

ภิกษุทั้งหลาย สิ่งที่เรารู้แล้ว.. แต่มิได้บอกเธอนั้นมีมาก เพราะเหตุไรเราจึงมิได้บอก? เพราะสิ่งนี้ไม่มีประโยชน์ ไม่ใช่จุดเริ่มต้นแห่งพรหมจรรย์ ไม่เป็นไปเพื่อความเบื่อหน่าย ไม่เป็นไปเพื่อคลายกำหนด ไม่เป็นไปเพื่อดับ ไม่เป็นไปเพื่อสงบระงับ ไม่เป็นไปเพื่อรู้ยิ่ง ไม่เป็นไปเพื่อตรัสรู้ ไม่เป็นไปเพื่อนิพพาน เพราะเหตุนี้เราจึงมิได้บอก

สิ่งอะไรเล่าที่เราบอกแล้ว คือ เราบอกว่า ‘นี่ทุกข์ นี่ทุกขสมุทัย นี่ทุกขนิโรธ นี่ทุกขนิโรธคามินีปฏิปทา’ เพราะเหตุไรเราจึงบอก เพราะสิ่งนี้มีประโยชน์ เป็นจุดเริ่มต้นแห่งพรหมจรรย์ เป็นไปเพื่อความเบื่อหน่าย เพื่อคลายกำหนด เพื่อดับ เพื่อสงบระงับ เพื่อรู้ยิ่ง เพื่อตรัสรู้ เพื่อนิพพาน เพราะเหตุนี้เราจึงบอก [23]

ศาสนาพุทธมิใช่ปาฏิหาริย์เรื่อง “พระเจ้า” แต่ไม่ให้ความสำคัญ และไม่ใส่ใจที่จะไปพึ่งพายึดถือ เพราะพระพุทธเจ้าทรงรู้แจ้งกฎธรรมชาติว่า การได้เป็นเทพหรือการไปเกิดอยู่ในวิมานในสวรรค์กับพระเจ้าแล้ว....ก็ยังมีไข้สุขแท้สุขถาวร ที่ไม่ต้องกลับมาเป็นทุกข์อีก คือ แม้จะได้เกิดเป็นเทวดาแล้ว ก็ยังต้องเวียนว่ายตายเกิดอยู่ ตกนรกบ้าง ขึ้นสวรรค์บ้าง ถ้ายังต้องเวียนว่ายตายเกิดอยู่ก็มีโอกาสที่จะตกนรกอีก เพราะคนที่เกิดมาแล้วไม่ทำบาปเลยไม่มี

ศาสนาพุทธมุ่งศึกษาแต่ในประเด็นว่า ทำอย่างไรจึงจะหลุดพ้นไปจากกฎเกณฑ์ทั้งปวงได้ ไม่ต้องยอมสยบอยู่กับอำนาจใด ๆ ทั้งสิ้น ในที่สุดพระพุทธเจ้าก็ทรงค้นพบวิธีการนั้น นั่นก็คือ การปฏิบัติ วิปัสสนากรรมฐาน ที่สามารถปฏิบัติให้เห็นผลได้จริงในชาติปัจจุบัน ผู้ปฏิบัติสามารถพิสูจน์ให้เห็นจริงได้ด้วยตนเองในชาตินี้ ไม่ต้องรอให้ตายเสียก่อน ซึ่งมีพระอริยเจ้าในพุทธศาสนาสามารถพิสูจน์ทราบจนเห็นประจักษ์ แล้วนำออกเผยแผ่ สืบทอดต่อ ๆ กันมาทุกยุคทุกสมัย จนถึงปัจจุบัน

อ้างอิง

[1] ศาสนาอิสลาม : คนใดที่ละทิ้งความศรัทธา คนนั้นจะพินาศและจะอยู่นรกอย่างนิรันดร์ (ซูเราะฮ์ อัลอิมรอน 90) "และผู้ใดแสวงหาศาสนาหนึ่งศาสนาใดอื่นจากอิสลามแล้ว ศาสนานั้นก็จะไม่ถูกรับจากเขาเป็นอันขาด และในปรโลกเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน" (กุรอาน 3:85) "ผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์หลังจากที่เขาได้รับศรัทธาแล้ว(เขาจะได้รับความกริ้วจากอัลลอฮ์) เว้นแต่ผู้ที่ถูกบังคับทั้งๆ ที่หัวใจของเขาเปี่ยมไปด้วยศรัทธา แต่ผู้ใดเปิดห้วอกของเขาด้วยการปฏิเสธศรัทธา พวกเขาก็จะได้รับความกริ้วจากอัลลอฮ์และสำหรับพวกเขาจะได้รับการลงโทษอย่างมหันต์" (กุรอาน 6:106, ศาสนาคริสต์ : ในผู้อื่น ความรอดไม่มีเลย ด้วยนามอื่นซึ่งเขาทั้งหลายรอดได้ ไม่ทรงโปรดให้มีท่ามกลางมนุษย์ทั่วใต้ฟ้า" (กิจการ4:12) สมาคมพระคริสตธรรมไทย พระคริสตธรรมคัมภีร์ พันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่ หน้า ๒๖๐

[2] วิสุทธิชนวิลาสินี(บาลี)๑/๑๒๐

[3] ม.อ.(ไทย) ๑๔/๒๙๔/๓๕๓

[4] อง.ทุก.(ไทย) ๒๐/๑๓๗/๓๘๕

[5] ส.นิ.(ไทย)๑๖/๒๐/๓๔

[6] ม.อ. ๑๔/๗๗/๕๗-๕๘ , ข.จุฬ (ไทย) ๓๐/๓๓/๑๖๖

[7] พระมหาคัมภีร์ กุรอาน บทที่44 โองการที่54

[8] คัมภีร์ไบเบิล มัทธิว 5:43 ลูคา 6:27

[9] พระคัมภีร์ไตรปิฎก เล่มที่22 หน้า68

[10] ดุราลัยเยียดในพระไตรปิฎก เล่ม ๒๕ หน้า๒๙๒

[11] จากหนังสือ ..ปัญหาเกี่ยวกับ พระผู้เป็นเจ้า กรรม อนัตตา โดย พุทธทาสภิกขุ

[12] ข้อความนี้โพสต์ความคิดเห็น โดย ด้อยไอซ์ / 18 เม.ย. 51 เวลา 23:37:17

[13] นำมาจาก บอร์ด : <http://www.jaisamarn.org/webboard/question.asp?QID=4002>

[14] พระสุตตันตปิฎก ขุททกนิกาย พุทธวงศ์ ๒๖. พุทธปภินณกัณท์ เล่มที่ ๓๓ ข้อ ๑ หน้า

[15] โลกเสื่อม มี ๓ อย่าง คือ (๑)อาโปสังวัฏฏกัป (กัปที่เสื่อมเพราะน้ำ) หมายถึงกัปที่เสื่อมเพราะน้ำนับแต่ชั้นสุกกิณหพรหมลงมา (๒)เดโวสังวัฏฏกัป (กัปที่เสื่อมเพราะไฟ) หมายถึงกัปที่ไฟไหม้ นับแต่ชั้นอาภัสสรพรหมลงมา (๓)วาโยสังวัฏฏกัป (กัปที่เสื่อมเพราะลม) หมายถึงกัปที่ลมพัดทำลาย นับแต่ชั้นเวหัปผลพรหมลงมา หรือหมายถึงช่วงระยะเวลาที่เปลวไฟดับจนถึงมหาเมฆที่ให้กับินาศ (อง.จตุกก.อ. ๒/๑๕๖/๓๘๔, อง.จตุกก.ฎีกา ๒/๑๕๖-๑๕๘/๔๒๑, วิสุทธิ. ๒/๔๐๖/๕๕)

[16] ดุลยระเหียดไตใน อัคคัญญสูตร พระไตรปิฎกเล่มที่ 10

[17] ในภัทรกัปนี้มีพระพุทธเจ้าอุบัติขึ้น ๕ องค์ คือ พระกกุสันธ พุทธเจ้า พระโกนาคนนพุทธเจ้า พระกัสสปพุทธเจ้า พระโคตมพุทธเจ้า พระเมตเตยยพุทธเจ้า (ข.อป.อ. ๒/๒๒๕/๓๓๐)

[18] พระสูตรตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย สัตตกนิบาต สัตตสุริยสูตร เล่มที่ ๒๓ ข้อ ๖๖ หน้า ๑๓๔

[19] อ้างอิง....สัมมา.(ไทย) ๑๙/๑๑๗๘/๖๕๕ , อง.จตุ.(ไทย) ๒๑ /๑๙๓/๑๒๕

[20] คณะศิษยานุศิษย์. อุบลมณี. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศรีสุภา, พ.ศ.๒๕๓๕.

[21] ม.ม. (ไทย) ๑๓/๑๒๖ /๑๓๘

[22] ม.ม.(ไทย) จุฬาลงกรณ์สูตร เล่มที่ ๑๓ ข้อ ๑๒๘ หน้า๑๔๑

[23] สังยุตตนิกาย สีสปาวนสูตร เล่มที่ ๑๙ ข้อ ๑๑๐๑ หน้า ๖๑๓

แหล่งข้อมูล / คัดลอก : <http://www.tlcthai.com/>

แหล่งข้อมูล / คัดลอก : <http://www.vcharkarn.com/>

แหล่งข้อมูล / หารูปภาพ : <http://www.google.co.th/>

ผู้รวบรวม / เรียบเรียง : hs6kjg

26 มิถุนายน 2551

